

var betingelsen for fødevarerproduktionen ved den stigende befolkning og for underhold i det hele taget. Det kan måske også være problemet, men mit indtryk er nu mere, at den u hæmmede skovhugst mere er begrundet i grådighed, i griskhed og i manglende ansvar og fornemmelse for de forpligtelser, vi har over for den verden, vi lever i osv.

Det er selvfølgelig vidt forskelligt for forskellige steder i verden, og der findes selvfølgelig steder, hvor det er det overvejende problem, at det er den lille fattige, der bliver nødt til at rydde yderligere et lille stykke for at dyrke ris eller noget andet til sig selv. Det er ikke det, jeg hører som det store problem i skovhugsten; det må jeg nok sige.

Der er nogle ting, vi skal have undersøgt. Vi er positive over for forslaget.

Formanden:

Ordføreren for forslagsstilleren, hr. Jørn Jespersen.

Jørn Jespersen (SF):

Indledningsvis vil jeg gerne sige tak for den meget velvillige modtagelse, som forslaget har fået stort set hele vejen rundt – nogle steder med lidt flere begrænsninger end andre steder, men dog alligevel stor sympati.

Jeg behøver ikke gøre så meget ud af at beskrive, hvad problemet ved den drastiske fældning af tropisk regnskov er, for det har mange ordførere været inde på. Jeg vil bare sige kort, at det ikke alene er en miljømæssig katastrofe, vi er vidne til, hvor vi ændrer klimaet lokalt og globalt ved at fælde regnskov, og hvor vi taber biodiversitet i betydelig mængde, men det er også en økonomisk katastrofe, fordi det viser sig så mange steder, at jorden, der hvor skoven lå, er ubrugelig efterfølgende, og at landbrugsdriften også er meget svær eller måske ligefrem umulig, at man får jorderosion, osv.

Derfor er en indsats for bæredygtig udnyttelse af den tropiske regnskov i virkeligheden en bæredygtig indsats både på det miljømæssige område, på det sociale område og på det økonomiske område, fordi en bæredygtig udnyttelse af tropeskoven giver mulighed for, at man vedvarende kan høste tømmer, at man har et vedvarende eksistensgrundlag, at man gør det på en måde, der sikrer miljøet og biodiversiteten, og dermed også har fortsatte eksistensmuligheder i de pågældende områder, hvorimod fældningen ødelægger både de økonomiske muligheder for

fortsat eksistens og ødelægger de miljømæssige aspekter, biodiversitet, klima osv.

Derfor er det vores opfattelse, at meningen med det her forslag, som flere, bl.a. ministeren, har sagt var et lille forslag med begrænset effekt osv. – det er jo rigtigt, at det i sig selv er relativt begrænsede områder, der i dag er omfattet af en FSC-mærkning, og derfor er det selvfølgelig i første omgang relativt få områder, der bliver reddet af det – jo er at sætte en proces i gang, sådan at den øgede efterspørgsel fra bl.a. dansk side kan være med til at skabe flere områder, der bliver drevet bæredygtigt, og dermed få et større udbud, som så igen giver mulighed for, at endnu flere begynder at efterspørge. Den dynamik i processen er det, som forslaget tilsigter.

I virkeligheden er det her jo et af de områder, hvor Danmark er en smule bagefter. Holland har for 5 år siden gjort det, som forslaget lægger op til, nemlig at anerkende FSC-mærket og sikre, at man fra den hollandske stats side altid som udgangspunkt efterspørger bæredygtigt produceret træ fra troperne og kun i det tilfælde, hvor man ikke kan få fat i det, hvor udbudet ikke er der, kan man få lov til ikke at købe den type af træ.

Det, vi lægger op til, er, at det offentlige i Danmark nu på linje med Holland går ind, for det første og anerkender FSC-mærket som et mærke, der er troværdigt, og som giver garanti for, at når man køber varer, der er mærket med det, er man med til at sikre en bæredygtig udnyttelse af den tropiske regnskov i stedet for en fældning, der ender i en økonomisk og miljømæssig katastrofe.

For det andet at det offentlige begynder at efterspørge den type af produkter, forstået på den måde at staten jo umiddelbart kan gøre det, og at man sørger for, at det via koordinationsudvalget med amter og kommuner også kommer til at indgå i efterspørgslen fra amters og kommuners side.

En række ordførere har været inde på, at det jo ikke er sikkert, at det lige er FSC, der er det eneste mærke. Jeg synes, det er helt fint at få det belyst i udvalget. Men det er vores klare overbevisning, at når vi ser på, hvad der eksisterer af troværdige, globale mærkningsordninger for bæredygtig udnyttelse af tropeskoven, er FSC det eneste, der findes i dag. Det er det eneste globale mærke, og det er det eneste, som alle typer af organisationer – både dem med økonomiske interesser og dem med miljømæssige interesser – anerkender er troværdigt.